IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 81)
z dnia 6 października 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 81)

6 października 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązku okazywania legitymacji służbowej przez umundurowanego funkcjonariusza Policji, który wykonuje czynności niezwiązane z ruchem drogowym (BKSP-144-IX-375/21);

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;

– rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;

– rozpatrzenie projektów dezyderatów:
– w sprawie zmiany przepisów w zakresie prewencyjnego testowania pracowników na obecność w organizmie alkoholu i środków odurzających;

– w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
– w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw;
– w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne w zakresie wygaszenia decyzji o warunkach zabudowy;
– w sprawie uproszczenia systemu ulg na przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego dla osób niepełnosprawnych;
– w sprawie pomocy przedsiębiorcom dotkniętym skutkami pandemii wirusa SARS-CoV-2;
– w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń;
– w sprawie wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 lipca 2020 r. (sygn. K 4/19) w odniesieniu do ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw;
– w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w zakresie objęcia pomocą przedsiębiorców;
– w sprawie aktualizacji i uporządkowania niektórych przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji;
– w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe w odniesieniu do sposobu przesyłania sprostowania do redakcji;
– w sprawie uprawnień przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych, kombatantów oraz niektórych osób będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz inwalidów wojennych i wojskowych;
– w sprawie realizacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r. (K 38/13) w odniesieniu do przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

W posiedzeniu udział wzięli: **Renata Leoniak** zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Piotr Kulesza** zastępca dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji wraz ze współpracownikami oraz **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej; **Jakub Bennewicz**, **Tomasz Czech**, **Przemysław Sadłoń** i **Aleksandra Wolna-Bek** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Szanowni państwo, witam. Otwieram 81. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prowadzenia prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy.

W pkt 1 – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązku okazywania legitymacji służbowej przez umundurowanego funkcjonariusza Policji, który wykonuje czynności niezwiązane z ruchem drogowym.

W pkt 2 – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy.

W pkt 3 – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

W pkt 4 – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

W pkt 5 – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

W pkt 6 – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

W pkt 7 – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W pkt 8 – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

W pkt 9 – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

W pkt 10 mamy rozpatrzenie projektów dezyderatów, których wykaz i treść została paniom i panom posłom dostarczona.

Czy do takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę, zatem uznaję, iż porządek został przyjęty. Przystępujemy do jego realizacji.

Proszę o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązku okazywania legitymacji służbowej przez umundurowanego funkcjonariusza Policji, który wykonuje czynności niezwiązane z ruchem drogowym. Proszę o przedstawienie petycji panią wiceprzewodniczącą Urszulę Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (PiS):

Dziękuję bardzo. Państwo przewodniczący, szanowni państwo, autor petycji pomija sprawy związane z wykonywaniem czynności przez funkcjonariuszy Policji w trakcie działań związanych z ruchem drogowym. Odnosimy się tylko do tych pozostałych.

Autor petycji wnosi, aby policjant był obowiązany do okazania legitymacji służbowej, a osoba legitymowana mogła zanotować pełne dane funkcjonariusza, który podejmuje wobec niej czynności służbowe. W uzasadnieniu petycji autor stwierdza, że obecnie obowiązujące przepisy nie dają prawnej możliwości zweryfikowania osobie legitymowanej prawdziwości podawanych danych przez policjanta, tj. stopnia, imienia i nazwiska, nazwy jednostki oraz numeru identyfikacyjnego. Policjant może okazać legitymację, ale nie musi, a w praktyce większość funkcjonariuszy umundurowanych tego nie robi. To jest fragment uzasadnienia z petycji przekazanej przez autorów.

Petycja oczywiście mieści się w zakresie zadań i kompetencji naszej Komisji, spełnia wymogi formalne. Odnosi się do ustawy o Policji. Zgodnie z art. 60 tej ustawy policjant w czasie służby jest zobowiązany do noszenia przepisowego munduru i wyposażenia. Jednocześnie komendant główny Policji określa przypadki, w których policjant w czasie wykonywania obowiązków służbowych nie ma obowiązku noszenia munduru i takie sytuacje też nietrudno sobie wyobrazić. W przepisach ustawy o Policji uregulowano wprost okoliczności, w których nieumundurowany policjant jest zobowiązany do okazania legitymacji służbowej. W przypadkach, gdy policjant w czasie wykonywania obowiązków służbowych jest nieumundurowany, wykonując czynności dochodzeniowo-śledcze, a także czynności określone w odpowiednich artykułach, jest obowiązany okazać legity-

mację służbową w taki sposób, aby zainteresowany miał możliwość odczytać i zanotować numer i organ, który wydał legitymację oraz nazwisko policjanta, natomiast w innych czynnościach przy wykonywaniu innych czynności administracyjno-porządkowych nieumundurowany policjant obowiązany jest okazać legitymację służbową tak, aby znak identyfikacyjny był na żądanie obywatela możliwy do ustalenia.

Mamy więc do czynienia jakby z dwoma przypadkami: z takim, kiedy policjant jest w czasie służby w mundurze, i z takim, kiedy jest osobą nieumundurowaną i do tych sytuacji odnosimy działania. W zasadzie zgodnie z obowiązującym prawem umundurowany policjant ma obowiązek podać swój stopień, imię i nazwisko w sposób umożliwiający obywatelowi odnotowanie danych, natomiast w przypadku niektórych czynności służbowych umundurowany policjant ma obowiązek podać swoje dane na żądanie osoby, więc mamy taki i taki przypadek. Nie ma nigdzie faktycznie zapisu, że ma obowiązek pokazania legitymacji służbowej, może ją okazać, nie musi – tak stanowi obecne prawo.

Autor petycji sugeruje podjęcie rozwiązań, które pozwoliłyby na osiągnięcie dwóch efektów. Jednym z tych efektów jest umożliwienie osobie, wobec której umundurowany policjant podejmuje czynność służbową, zanotowanie pełnych danych funkcjonariusza. W zasadzie obowiązujące przepisy zapewniają osiągnięcie tego efektu, bo zgodnie z tym, co mamy w tym momencie zapisane w prawie, osoba, wobec której umundurowany policjant podejmuje działania, powinna mieć możliwość skorzystania ze swoich praw, a więc faktycznie odnotowania pełnych danych policjanta. Pytanie, w jaki sposób jest to realizowane. Dlaczego autorzy petycji zwracają się z postulatem, żeby to było możliwe, skoro prawo właściwie stoi w tym miejscu po stronie obywatela?

Drugi efekt, jaki chciałby osiągnąć autor petycji, to umożliwienie osobie, wobec której umundurowany policjant podejmuje czynność służbową, zweryfikowania prawdziwości danych podawanych przez policjanta, a to wydaje się, że decyzja prawodawcy o potrzebie dokonania żądania nowelizacji powinna być poparta informacjami świadczącymi o tym, że dochodzi do takich sytuacji, kiedy obywatel nie ma takich możliwości. Żeby podjąć decyzję co do tego, czy powinniśmy podjąć inicjatywę ustawodawczą, powinniśmy mieć więcej wiadomości. Autor petycji nie sugeruje, czy też nie podaje przykładów w uzasadnieniu, że to, co zostało precyzyjnie zapisane w prawie, jest nieskuteczne, nieegzekwowane, czy że obywatel ma problem z ustaleniem danych konkretnego policjanta, który wobec niego podejmuje interwencję.

Myślę więc, że powinniśmy zasięgnąć szerszych informacji. W związku z tym sugerowałabym Komisji, żebyśmy wystąpili z dezyderatem, abyśmy faktycznie mogli sprawdzić czy żądanie zapisane w petycji przez autorów jest żądaniem, które wymaga podjęcia inicjatywy ustawodawczej.

Na tym etapie dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Widzę mocną ekipę policyjną. Bardzo państwa proszę o przedstawienie stanowiska w sprawie petycji.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Renata Leoniak:

Dzień dobry. Renata Leoniak, zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego.

W uzupełnieniu przepisów, które pani poseł zacytowała, chciałabym zwrócić uwagę również na uprawnienie Policji wynikające z art. 15 ustawy o Policji, czyli kwestie, zgodnie z którymi policjanci, wykonując czynności, o których mowa w art. 14 ustawy o Policji, a więc czynności operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe, mają prawo legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości. Kwestie szczegółowe reguluje rozporządzenie wydane na podstawie tego przepisu, który wskazuje wprost, że policjant, czy umundurowany, czy nieumundurowany – tego nie rozróżnia przepis – przystępując do czynności służbowych, zobowiązany jest podać swój stopień, imię i nazwisko w sposób umożliwiający odnotowanie tych danych, przyczynę podjęcia czynności, a na żądanie osoby, wobec której prowadzona jest czynność, również podstawę prawną podjęcia tej czynności.

Przepis ten wskazuje też w stosunku do policjanta nieumundurowanego, że w przypadku czynności innych niż określone w art. 61 okazywana jest legitymacja na żądanie osoby. Chcieliśmy w tym miejscu podkreślić, że policjant po zakończeniu wykonywania czynności służbowych, związanych między innymi z legitymowaniem, bo legitymowanie poprzedza większość zadań realizowanych przez policję, jest zobowiązany do ustnego poinformowania osoby, wobec której podjęto te czynności, o prawie złożenia do właściwego miejscowego prokuratora zażalenia na sposób przeprowadzenia tych czynności.

Natomiast w odniesieniu do treści petycji, w której autor właśnie podnosi, że obecne przepisy nie dają możliwości zweryfikowania osobie legitymowanej prawdziwości danych podanych przez policjanta, to chcieliśmy zwrócić uwagę na § 7 tego rozporządzenia, który stanowi, że policjant dokumentuje legitymowanie osoby w notatniku służbowym, w notatce służbowej lub notatce urzędowej, określając datę, miejsce, czas i przyczynę legitymowania oraz dane osoby legitymowanej, więc obecny przypis daje możliwość zweryfikowania tożsamości policjanta.

Dodatkowe informacje, którymi chcieliśmy się z państwem podzielić, to że Komenda Główna Policji poinformowała, że nie dysponuje informacjami na temat ewentualnych przypadków związanych z przekazywaniem przez policjantów nieprawdziwych danych osobowych, w tym przeprowadzenia czynności służbowych związanych z legitymowaniem, również autor tych przykładów nie podaje. Istotnym elementem, który też trzeba mieć na względzie, jest to, że istotą jest bezpieczeństwo policjantów podejmujących interwencję, w tym właśnie związane z legitymowaniem, podczas których niejednokrotnie dochodzi do użycia środków przymusu w sytuacji dynamicznej, więc legitymowanie nie może być zrealizowane, bo sytuacja na to nie pozwala. Nałożenie obowiązku na policjanta każdorazowego wyjmowania i okazywania legitymacji służbowej mogłoby w znaczny sposób utrudnić interwencję, a ponadto narazić policjanta na odpowiedzialność dyscyplinarną w przypadku utraty dokumentu.

Podsumowując i zgadzając się z opinią BAS co do obowiązujących przepisów, nie dostrzegamy w tym miejscu potrzeby podejmowania działań legislacyjnych, ponieważ w naszej ocenie obecne przepisy zapewniają osiągnięcie oczekiwań efektu, o który wnioskuje wnioskodawca. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor.

Czy pan Krzysztof Pater zechciałby przedstawić swoje stanowisko?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

W sensie formalnym oczywiście podzielam opinię BAS – nie jest możliwe, żeby w każdych okolicznościach policjant przed przystąpieniem do czynności miał obowiązek wykonywania jakichkolwiek innych czynności niż to, do czego został przede wszystkim powołany, czyli jakieś legitymowanie, przedstawianie się.

Natomiast problemem jest prawdopodobnie to, że wnioskodawca ma przekonanie, że przepisy umożliwiają policjantom nie identyfikować się także w danych okolicznościach, kiedy nie jest to wcale konieczne.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy państwo rejestrujecie w jakiś sposób skargi? Gdzie wpływają skargi, jeśli osoba, która domagała się wylegitymowania przez policjanta, nie uzyskała takiej informacji? Czy wpływają takie skargi? Czy państwo jesteście w kontakcie z Biurem Rzecznika Praw Obywatelskich? Na ile do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich wpływają takie skargi? Jaką państwo macie wiedzę na temat skali skarg w tym zakresie? Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji insp. Piotr Kulesza:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, oczywiście jeszcze raz potwierdzę to, co mówiła pani dyrektor, że policjant jest zobowiązany do podania swoich danych personalnych: stopnia, imienia i nazwiska, jak i również powodu wykonywania czynności. Jeżeli nie wykonuje tych czynności, może narazić się na postępowanie dyscyplinarne. Może być to potraktowane jako naruszenie dyscypliny służbowej i, tak jak pan przewodniczący

powiedział, można w takiej sytuacji złożyć skargę na policjanta, że nie wykonał tej czynności, do której był zobowiązany. Dodam tylko jeszcze, że oprócz dokumentacji służbowej, papierowej, czynności policjanta wykonywane z osobą legitymowaną odkładają się w systemach teleinformatycznych Policji, chociażby w KSIP, więc identyfikacja takiego policjanta jest bardzo prosta.

Nie posiadam informacji na temat tego, ile takich skarg wpływa, natomiast skargi te wpływają do komórek wydziałów kontroli komend wojewódzkich, jak też do komórek kontrolnych poszczególnych jednostek Policji, gdzie są rozpatrywane i zawsze udzielana jest odpowiedź, czy skarga jest zasadna, czy nie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy mógłby się pan przedstawić?

Zastępca dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji insp. Piotr Kulesza:

Inspektor Piotr Kulesza, zastępca dyrektora Biura Prewencji, Komenda Główna Policji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Proszę zatem panią przewodniczącą Augustyn o podsumowanie i rekomendację.

Poseł Urszula Augustyn (PiS):

Dziękuję uprzejmie. Zupełnie rozumiem, że prawo w tej materii jest precyzyjne. Rozumiem jednak także, że autor petycji, skoro ją do nas skierował, ma na ten temat jakieś przemyślenia i wątpliwości, co sugerowałoby, że praktyka jest inna.

Pytanie o skalę – czy jest to kwestia tego, że autor petycji dotknięty jakąś sytuacją sam pisze petycję, czy jest tak, że sytuacji tych jest dużo, dużo więcej. Trudno nam to ocenić. W związku z tym proponowałabym jednak Wysokiej Komisji, żebyśmy skierowali dezyderat do ministra spraw wewnętrznych, ale także proponowałabym pismo do Rzecznika Praw Obywatelskich. Spróbujmy zobaczyć, czy naprawdę poważna jest skala skarg obywateli na zaniechanie Policji, że nie można policjanta zidentyfikować. Dopiero wtedy sugerowałabym zastanowić się nad tym, czy potrzebne jest podjęcie jakiegoś działania, czy może odpowiedź na dezyderat rozwieje nasze wątpliwości, że są to jakieś sytuacyjne, pojedyncze przypadki. Proszę więc jednak o sporządzenie dezyderatu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Jest zatem rekomendacja, byśmy najpierw wystąpili z dezyderatem do ministra spraw wewnętrznych, w szczególności z zapytaniem o skalę zjawiska, na ile jest ono znaczące, a na ile są to odosobnione, incydentalne sytuacje. Czy wobec takiej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag, a zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Po drugie, zwrócilibyśmy się z pismem do Rzecznika Praw Obywatelskich z prośbą o informację, na ile do rzecznika wpływają skargi w tym zakresie, jaka jest skala tych skarg i na ile w ocenie rzecznika dzisiejsze przepisy są wystarczające, a na ile trzeba zmienić przepisy albo też jakimi sposobami ewentualnie wpłynąć na praktykę, by tego typu zdarzenia ograniczać. Czy wobec takiej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję bardzo.

W kolejnym punkcie mamy rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie projektu.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Dzień dobry państwu. Ten temat wraca ponownie, wydaje się, że w tej chwili ten tekst już nie powinien budzić jakichkolwiek wątpliwości. Generalnie podłożem było oczywiście zapewnienie większej dostępności do materiałów wyborczych, do informacji wyborczych, przede wszystkim przez osoby głuche. Co projekt przewiduje? Projekt przewiduje po pierwsze to, że komitety wyborcze, które prowadzą agitację o zasięgu ogólnokrajowym, a więc te, które mają prawo do bezpłatnej emisji audycji wyborczych, będą musiały, dostarczając przygotowany materiał do emisji, mieć w tym materiale tłumaczenie

na język migowy. Jeżeli nie dostarczą, to telewizja publiczna powinna zastosować taką samą procedurę, jak w przypadku, kiedy materiał nie spełnia wymogów technicznych, czyli nie emitować.

Następnie projekt przewiduje, że te komitety wyborcze powinny umieścić na swojej stronie internetowej nazwę, skrót nazwy oraz adres siedziby komitetu i numer listy kandydatów zarejestrowanych przez komitet w sposób określony w ustawie o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, czyli de facto te drobne elementy musiałyby być przetłumaczone na język migowy. Ustawa nie wymaga większej liczby elementów na stronie komitetu wyborczego, natomiast wydaje się, że może to być dobrym impulsem, aby te komitety umieszczały także dodatkowe informacje osobie z tłumaczeniem na język migowy, bo jeżeli powie się „a" i odpowiednio przystosuje się stronę, to wtedy już kolejne elementy jest dużo łatwiej wdrażać.

Kwestia kolejna, czyli debat. Jeżeli podczas debaty telewizja publiczna nie umieści na ekranie napisów dla osób niesłyszących… Choć telewizja w tej chwili już umieszcza, więc jest to na zasadzie dodatkowego elementu, po pierwsze, sankcjonującego to, co jest, z drugiej strony wprowadzając rozwiązanie awaryjne, gdyby okazało się, że z przyczyn technicznych nie ma napisów. Jeżeli w związku z tym takich napisów by nie było, telewizja zobowiązana byłaby do powtórzenia debaty w ciągu 24 godzin w tym samym kanale, czyli w praktyce pewnie kolejnego dnia o tej samej porze. Przepisu tego nie stosowałoby się w przypadku, gdyby od rozpoczęcia debaty do dnia głosowania pozostało mniej niż 30 godzin, bo wiadomo, że 24 godziny to jest już cisza wyborcza, w związku z czym musi być pewien czas na reakcję. Taki praktyczny zapis. Oczywiście, że czas tych ponownych debat powtarzanych z mocy ustawy debat nie wliczałby się do czasu antenowego, o którym mowa w art. 117 i art. 119 ustawy, bo byłoby to nic nowego, a po prostu powtórka. Akt wykonawczy: Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji musiałaby w swoim dotychczas wydanym już akcie wykonawczym uwzględnić te nowe elementy, czyli de facto wydać nowy akt wykonawczy. Stąd ustawa powinna wejść w życie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Jakie jest pana stanowisko wobec projektu?

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, oceniam projekt pozytywnie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Bardzo proszę o stanowisko Biuro Legislacyjne.

Legislator Przemysław Sadłoń:

Dziękuję bardzo. Przemysław Sadłoń, Biuro Legislacyjne.

Na poszczególnych etapach tekst projektu był uzgadniany z Biurem Legislacyjnym, więc w zakresie ostatecznej wersji co do dodanych przepisów nie mamy uwag. Będąc przy głosie, zaproponuję tylko dwie drobne korekty techniczne w zakresie oznaczania przepisów. Obydwie dotyczą zmiany nr 3 w art. 1. Pierwsza korekta – lit. b. Chodzi o dodanie § 1a i 1b. Omyłkowo wskazano, że to jest dodanie § 2b. Druga korekta dotyczy właśnie dodawanego § 1b po zmianie oznaczenia i odesłania w tym przepisie – chodzi o odesłanie do § 1a. Omyłkowo zabrakło literki „a" przy „1".

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy jest akceptacja dla przedłożonego projektu z korektami przedstawionymi przez pana legislatora?

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Jak najbardziej, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś ma uwagi wobec zamiaru przyjęcia projektu? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy.

Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Proponuję, by pan poseł Marcin Duszek był przedstawicielem Komisji w dalszych pracach nad tym projektem. Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż pan poseł Marcin Duszek będzie przedstawicielem naszej Komisji jako wnioskodawcy tego projektu. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu: wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawy z 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Ponownie proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie projektu.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Projektowana ustawa wprowadza zmiany w zakresie kwot wolnych od potrąceń w egzekucji z wynagrodzenia za pracę, w tym wynagrodzenia osadzonego skazanego, a także z rachunku bankowego i z rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, czyli w SKOK.

Powodem, dla którego autor petycji wniósł petycję, a Komisja przyznała mu rację, jest fakt, że dużo szybciej rosnące w ostatnich latach minimalne wynagrodzenie rozchwiało pewną proporcję między ochroną dłużnika a prawami wierzyciela. Stąd projektowana ustawa w zakresie wynagrodzenia za pracę, w której dotychczasową kwotę wolną od egzekucji stanowi obecnie równowartość minimalnego wynagrodzenia. Projektowana ustawa zawiera propozycję obniżenia tej kwoty do 85% tego wynagrodzenia. W przypadku wynagrodzenia osoby skazanej proponuje się obniżenie limitu kwoty wolnej od egzekucji z równowartości 60% minimalnego wynagrodzenia do 50% tego wynagrodzenia.

Wreszcie środki zgromadzone na rachunkach bankowych i na rachunkach w SKOK byłyby wolne od potrąceń do wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia. Obecnie limit ten wynosi 75% tego wynagrodzenia. Ustawa zawiera przepis przejściowy, aby do postępowań egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosować przepisy już nadane w brzmieniu przez nową ustawę oraz jej wejście w życie – 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę o stanowisko pana posła.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, szanowni państwo, myślę, że projekt ten spełnia nasze oczekiwania i również oczekiwania składającego petycję. Nie mam uwag do projektu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Proszę o stanowisko Biuro Legislacyjne.

Legislator Aleksandra Wolna-Bek:

Panie przewodniczący, my akurat jesteśmy do innych punktów, tak że trudno mi się odnieść.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Nie ma legislatora do tego tematu. Jednak było to uzgadniane, pan Krzysztof Pater potwierdza, że projekt był uzgodniony.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Czy jest zatem akceptacja dla przedłożonego projektu? Nie słyszę uwag, a zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła projekt ustawy, o którym mówiliśmy wcześniej, czyli o zmianie ustawy – Kodeks pracy, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Prawo bankowe praz ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Proponuję, by posłem przedstawicielem naszej Komisji w dalszych pracach nad tym projektem był pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Czy jest akceptacja? Nie słyszę uwag, zatem stwierdzam, iż pan poseł Grzegorz Wojciechowski będzie przedstawicielem naszej Komisji jako wnioskodawcy tego projektu.

Przechodzimy do kolejnego punktu – wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanu spraw związanej z tym projektem.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Komisja do Spraw Petycji VIII kadencji po rozpatrzeniu tej petycji – był to bardzo długi proces analizy – uznała, że warto podjąć próbę legislacyjną.

Istota problemu jest taka: generalnie za pobyt osoby w domu pomocy społecznej za pokrywanie kosztów jest na zasadzie ustawowej zobowiązana także rodzina. Problemem była sytuacja, kiedy dziecko po latach braku kontaktu z rodzicem nagle dowiaduje się, że ma pokrywać koszty, kiedy ten rodzic generalnie nie wywiązywał się ze swoich obowiązków rodzicielskich, a często też podejmował działania o charakterze przemocowym. W sytuacji, kiedy znajdują się jakieś dokumenty, prawo daje pewne możliwości, powiedziałbym nawet, że duże możliwości.

Problemem jest sytuacja, kiedy po kilkudziesięciu latach wszystko w procedurze dowodowej miałoby się opierać wyłącznie na pamięci ludzkiej, bo rodzic się wyprowadził z domu, nikt nic nie pamięta, ewentualnie świadkowie mogą zacząć pamiętać coś, co im się w pamięci przywróci. Spędziłem sporo czasu na rozmowach z Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Sądzę, że wprowadzone zmiany legislacyjne zachowują równowagę i zapobiegają sytuacji, w której na skalę masową zaczęłyby się zjawiska unikania tego, także w sposób nieuczciwy, przez podstawionych świadków czy też przez świadków, którzy będą święcie przekonani, że to, co opowiadają, rzeczywiście miało miejsce 40 czy 50 lat temu.

Tak więc podejście, które ministerstwo twardo przedstawia, że bez dokumentów nie ma możliwości podejmowania jakichkolwiek działań, wydaje się właściwe. Zresztą ministerstwo po zmianach ustawowych dawało jasne sygnały, że nie widzi możliwości dalszej pracy i dalszych zmian w zakresie odpłatności. Stąd propozycja, którą przedstawiałem już prezydium Komisji, aby w tym momencie uznać, że aktualny stan prawny nie wymaga podejmowania dalszych działań legislacyjnych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy Biuro Legislacyjne? Też nie macie stanowiska do tego? Szanowni państwo, tak jak wspomniał pan Krzysztof Pater, omawialiśmy pakiet spraw, w których pierwotnie Komisja podjęła decyzję, aby wystąpić z inicjatywą ustawodawczą, ale bieg spraw powoduje, że te nasze ówczesne decyzje się zdezaktualizowały. To pierwsza z tych spraw, jeszcze z poprzedniej kadencji. Stawiam więc wniosek o wycofanie z zamiaru wystąpienia z projektem inicjatywy ustawodawczej w zakresie petycji 145/218/17.

Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę, a zatem Komisja postanowiła o odstąpieniu od wystąpienia z projektem.

Podobna sprawa o dotyczy wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Ponownie proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanu sprawy.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

To także temat z poprzedniej kadencji. Punktem wyjścia była petycja, która wskazywała zdaniem autorów petycji, że dyrektywa unijna została nieprawidłowo implementowana do polskiego porządku prawnego.

Literalna lektura tej dyrektywy i zapisów wskazuje, że być może autorzy petycji mają rację, ale równocześnie w trakcie – bo tym tematem Komisja zajmowała się kilkukrotnie – ujawniły się rozbieżności interesów gospodarczych, które stoją za tą petycją. To znaczy mamy producentów części nowych i tych, którzy zajmują się produkcją części z recyklingu. W trakcie dyskusji pojawiały się też zarzuty o nieprawidłowej implementacji

innych fragmentów dyrektywy, jakby ku korzyści drugiej grupy interesów. Przesłanką dla petycji było twierdzenie o nieprawidłowej implementacji dyrektywy.

Organem właściwym do ocenienia są instytucje Unii Europejskiej. Każdy podmiot gospodarczy, każdy obywatel, który uważa, że przepisy Unii Europejskiej są implementowane nieprawidłowo, może wnieść skargę do Komisji Europejskiej, która bada w kontaktach z rządami i jest to powszechna praktyka. To nie jest nic złego, po prostu takie są procedury. Bada, prosi o wyjaśnienia, sugeruje. Oczywiście gdzieś na krańcach jakieś drobiazgi rozstrzyga nawet trybunał. To jest powszechne zjawisko we wszystkich krajach Unii Europejskiej, że taką procedurę się wykorzystuje. Komisja nie ma możliwości w sytuacji takiego istotnego sporu dokonania rzeczywiście oceny, czy ta dyrektywa jest implementowana prawidłowo, czy nieprawidłowo, w sytuacji kiedy do tej pory nawet Komisja Europejska się tym nie zajmowała.

W związku z tym jest propozycja, aby nie kontynuować prac nad opracowaniem projektu ustawy, przyjąć, że są wystarczające możliwości dla autorów petycji, także dla tych, którzy wskazywali na nieprawidłowości w innych miejscach, działające na korzyść autorów petycji, a na niekorzyść drugiej grupy. Każdy może korzystać z możliwości wniesienia skargi do Komisji Europejskiej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby w spawie tej inicjatywy zabrać głos? Nie słyszę, zatem proponuję Komisji podjęcie decyzji o odstąpieniu od zamiaru wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą w sprawie nowelizacji ustawy z 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Kolejna, podobna sprawa to wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanu sprawy.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Historia tego była następująca. Komisja po rozpatrzeniu petycji, zapoznaniu się z negatywną opinią BAS, wysłuchaniu gości postanowiła wystosować dezyderat do ministra sprawiedliwości. W dezyderacie oprócz zasadniczego tematu, który wynikał wprost z przedłożonej petycji, poruszona została także jako konsekwencja dyskusji kwestia dostosowania art. 156 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego do wyroku Trybunału Konstytucyjnego PE46/13. W odpowiedzi na dezyderat minister sprawiedliwości negatywnie zaopiniował realizację postulatu zawartego w petycji. Pozytywnie natomiast odniósł się do potrzeby zmian wynikających ze wspomnianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. W związku z tym Komisja zdecydowała o podjęciu inicjatywy ustawodawczej w odniesieniu do obszaru, który pokrywa ten wyrok, czyli niejako poza istotą petycji.

W toku prac nad przygotowaniem projektu okazało się, że inicjatywę w tym zakresie podjęła w przeszłości senacka Komisja Ustawodawcza (druk nr 154), IX kadencja, która jednak po zebraniu opinii wobec projektu zdecydowała się nie kontynuować tej inicjatywy. Wyłączenie dopuszczalności stwierdzenia nieważności decyzji wydanej z rażącym naruszeniem prawa, gdy od wydania decyzji nastąpił znaczny upływ czasu, mogłoby wprawdzie mieć pozytywny wpływ na sytuację niektórych obywateli, jednakże w znacznej części oznaczałoby usankcjonowanie bezprawnych decyzji na korzyść podmiotów publicznych, przede wszystkim Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego, a zarazem na niekorzyść dużo większej grupy obywateli.

Z uwagi na złożoność problemu, konieczność prowadzenia bardzo szerokich konsultacji przy przygotowywaniu projektu ustawy i fakt, że nie była to kwestia bezpośrednio wskazana w petycji, wydaje się, że właściwym byłaby rezygnacja z przedłożenia projektu ustawy, ewentualnie dezyderat do ministra sprawiedliwości, ale to – podkreślam – ewentualnie. Natomiast nie było to przedmiotem petycji, wynikało to stąd, że jak minister sprawiedliwości wskazał Komisji na wątek, który był poruszony w dezyderacie, że podjęcie inicjatywy byłoby właściwe.

Przejrzałem materiały Komisji Ustawodawczej Senatu. To naprawdę wymaga współpracy różnych instytucji, różnych resortów, po to, żeby bardzo poważnie przeanalizować skutki rozwiązania problemu. Ani Sejm, ani Senat nie ma, brutalnie mówiąc, takich mocy przerobowych, żeby zaangażować resorty do tej sprawy.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. W moim przekonaniu taka sytuacja raz jeszcze przywołuje świadomość, że tryb petycyjny jest trybem pomocniczym. Jeżeli sprawą zajmują się komisje, które mają wyspecjalizowane kompetencje w danym obszarze, to one są właściwe i zawsze może też być projekt poselski, projekt rządowy, projekt prezydencki, czy też inicjatywa obywatelska. Natomiast procedura petycyjna powinna mieć zawsze na uwadze to, że ma charakter pomocniczy.

Proponuję zatem odstąpienie od zamiaru wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą w zakresie nowelizacji ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę, a zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła o odstąpieniu, podjęła taką decyzję.

Ostatnia sprawa z tych z poprzedniej kadencji: rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Ponownie proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanu sprawy.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Inicjatywa przedstawiona przez miasto Leszno pojawiła się w końcówce poprzedniej kadencji. Jest ona bardzo ważna, rzeczywiście szuka rozwiązań, jak samorządy mogłyby na poziomie lokalnym włączyć się i zintensyfikować swoje działania w zakresie przeciwdziałania handlu środkami zastępczymi, czyli przede wszystkim tak zwanymi dopalaczami.

Ponieważ była to końcówka kadencji, wolą Komisji było, żeby spróbować zakończyć prace i przedłożyć projekt jeszcze w tamtej kadencji. Sam, mając krótki czas, na podstawie projektu wniesionego przez miasto Leszno opracowałem projekt, ale konsultacje z Biurem Legislacyjnym pokazały, że nie jest to takie proste. Przygotowanie takiego rozwiązania generuje bardzo wiele problemów o charakterze systemowym. Wyjmujemy jeden klocek w układance, ale w tym momencie cała układanka w postaci rozwiązań systemowych się sypie.

W związku z tym propozycja jest taka, żeby jednak zrezygnować z koncepcji przedkładania projektu ustawy. Natomiast problem jest szalenie ważny, a moce do stworzenia rozwiązania, które rzeczywiście spełni ten podstawowy cel, który przyświecał miastu Leszno, ma minister sprawiedliwości, dlatego proponuję, aby wystąpić do ministra sprawiedliwości z dezyderatem, aby podjął prace, które dadzą samorządom większą możliwość realnej walki z handlem dopalaczami.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Po pierwsze, rozumiem powody odstąpienia i są dla mnie racjonalne, natomiast mam wątpliwości, czy wobec petycji, która była z poprzedniej kadencji, możemy podejmować taką inicjatywę. Być może co najwyżej możemy przekazać materiały sprawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka do wykorzystania w przyszłych pracach Komisji.

Czy rekomendacja o zamiarze wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą w zakresie ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest przez państwo akceptowana? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Czy zamiar przekazania materiałów sprawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka jest akceptowalny? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż Komisja… Tak?

Pan poseł Wojciechowski, proszę.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Panie przewodniczący, może również do ministra sprawiedliwości przekazać te materiały?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Z tym że to jest już skierowanie na zewnątrz. Myślę, że jeżeli Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka uzna, że wymaga to jakiejś współpracy z ministrem, sama to zrobi.

To jest o tyle dodatkowo skomplikowana sprawa, że mocno już niestety przeterminowana. Myślę więc, że tylko do Komisji, bo wtedy pozostaje to wewnątrz Sejmu. Tak?

Dziękuję bardzo. Zatem jest akceptacja przekazania do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.

Szanowni państwo, teraz sprawy, o których podjęciu inicjatyw zadecydowaliśmy w tej kadencji. Wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanu sprawy.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Komisja, mając świadomość, że toczą się prace legislacyjne – ale jak to z pracami legislacyjnymi, nie zawsze można przewidzieć, kiedy nastąpi ich koniec – podjęła decyzję, aby w zakresie eliminacji zawartych w art. 46 § 9 i § 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, tak zwanych pustych odesłań, opracować projekt ustawy. Jednak ustawa z 7 października 2020 r. o doręczeniach elektronicznych weszła w życie i dokonała także nowelizacji k.p.a., między innymi uchylając te przepisy, w których są owe puste odesłania. W związku z tym można uznać, że Sejm już zrealizował tę petycję i Komisja nie ma potrzeby podejmowania żadnej inicjatywy ustawodawczej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy jest akceptacja dla zamiaru odstąpienia od wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą w sprawie nowelizacji ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego? Nie słyszę uwag, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Ostatnia z tego pakietu sprawa: wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanu sprawy.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Istotą petycji było wprowadzenie na poziomie ustawowym zasad wyłączenia z egzekucji przedmiotów należących do rolnika. Komisja postanowiła przyjąć, że zostanie opracowany projekt ustawy, który będzie definiował to w sposób bardziej ogólny niż taka wyliczanka.

Kiedy myślałem nad koncepcją, okazało się, że wcale nie jest tak prosto zbudować ogólne rozwiązanie w tak istotnej kwestii jak to, co może być przedmiotem egzekucji, a co nie może być przedmiotem egzekucji. Równocześnie okazało się, że 13 maja Senat podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, regulując tę kwestię, a więc Senat zakończył pracę, projekt jest w Sejmie.

W związku z tym wydaje się, że nie ma sensu dublowania pracy. Projekt jest już od pewnego czasu w Sejmie. Stąd propozycja, aby w związku z wniesieniem projektu ustawy przez Senat nie uwzględniać już żądania zawartego w petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę, pan poseł Wojciechowski, który zajmował się tą sprawą. Bardzo proszę.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Właściwie to prace i tak się dublują, ponieważ jest też ustawa o gospodarstwie rodzinnym, gdzie kwestia ta także jest podnoszona. Mają miejsce już działania ze strony ministerstwa, do tego ten projekt senacki… Tym bardziej to stanowisko jest słuszne. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Nie byłyby racjonalne zatem prace nad kolejnym projektem regulującym tę samą kwestię, tak jest.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do propozycji, byśmy odstąpili od zamiaru wystąpienia z wnioskiem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Przechodzimy do punktu nr 10 – projekty dezyderatów.

Projekt pierwszy – dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany przepisów w zakresie prewencyjnego testowania pracowników na obecność w organizmie alkoholu i środków odurzających. Petycję referowała pani poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska. Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Czy są uwagi do zamiaru przyjęcia dezyderatu? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat do ministra kultury, dziedzictwa narodowego i sportu w sprawie nowelizacji ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Petycję referowała pani poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska. Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Czy są uwagi do zamiaru przyjęcia dezyderatu? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat do ministra spraw zewnętrznych i administracji w sprawie nowelizacji ustawy z 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Proszę o stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (PiS):

Dziękuję, nie mam uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy są uwagi do zamiaru przyjęcia dezyderatu? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne w zakresie wygaszenia decyzji o warunkach zabudowy. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Bez uwag. Wszystkie kwestie są poruszone. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy są zastrzeżenia do zamiaru przyjęcia dezyderatu? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie uproszczenia systemu ulg na przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego dla osób niepełnosprawnych. Czy wobec projektu dezyderatu są uwagi? Nie słyszę. Czy wobec zamiaru przyjęcia dezyderatu są wątpliwości? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie pomocy przedsiębiorcom dotkniętym skutkami pandemii wirusa SARS-CoV-2. Referowałem tę petycję. Potwierdzam, iż dezyderat jest zgodny z ustaleniami podjętymi na posiedzeniu Komisji. Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu dezyderatu? Czy są wątpliwości co do zamiaru jego przyjęcia? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie nowelizacji ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy z 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń. Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu dezyderatu? Czy są wątpliwości do zamiaru jego przyjęcia? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 22 lipca 2020 r. (sygn. K 4/19) w odniesieniu do ustawy z dnia

7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw.

Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Czy są wątpliwości co do zamiaru jego przyjęcia? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja dezyderat przyjęła.

Kolejny to dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w zakresie objęcia pomocą przedsiębiorców. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Proszę.

Poseł Urszula Augustyn (PiS):

Dziękuję bardzo, nie mam uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa ma uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat wymaga korekty z naszej strony… ministra, do którego go kierujemy. Podjęliśmy bowiem decyzję o skierowaniu dezyderatu do ministra rozwoju, pracy i technologii. Tymczasem obszar pracy znalazł się w gestii ministra rodziny i polityki społecznej, a zatem powinniśmy go właściwie skierować. Dezyderat dotyczyć ma aktualizacji i uporządkowania niektórych przepisów ustawy z 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. Petycję referowała pani przewodnicząca Augustyn. Proszę o pani stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (PiS):

Dziękuję bardzo. Jak widać, sytuacja w rządzie jest bardzo dynamiczna, w związku z tym proszę o odpowiednie skierowanie, natomiast treść dezyderatu w zupełności odpowiada wszelkim uwagom, które pojawiły się podczas dyskusji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat do ministra rodziny i polityki społecznej.

Kolejny to dezyderat do ministra kultury, dziedzictwa narodowego i sportu w sprawie nowelizacji ustawy z 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe w odniesieniu do sposobu przesyłania sprostowania do redakcji. Petycję referowała pani przewodnicząca Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (PiS):

Dziękuję, nie mam uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny to dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie uprawnień przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych, kombatantom i niektórym osobom będącymi ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz inwalidom wojennym i wojskowym. Petycję referowali pani przewodnicząca Katarzyna Mrzygłocka i pan poseł Marcin Duszek. Bardzo proszę o stanowisko.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo, nie mam uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Ostatni w pakiecie dezyderatów to dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie realizacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r. (K 38/13) w odniesieniu do przepisów ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. Petycję referował pan poseł Wojciechowski. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa ma uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek posiedzenia. Bardzo wszystkim dziękuję za udział i pracę. Chciałbym też wyrazić podziękowanie dla pracujących nad projektami dezyderatów i nad przygotowaniem naszych posiedzeń, za staranność i zaangażowanie w pracę.

Szanowni państwo, kolejne posiedzenia komisji za 2 tygodnie, na co już dziś zapraszam. Dziękuję. Życzę, byśmy wszyscy szczęśliwie powrócili do domu.

Zamykam posiedzenie Komisji.